

SOUSEDÍME S TEXASEM

Dobře se podívejte na tohoto mládence; jmenuje se Arbes Albert Beltaicherd a dokud nepřekročil s lehkým kulometem a třinácti kusy zásobníků naše hranice, aby si trochu zaprovokoval, sloužil v amerických kasárnách v městečku Retz nedaleko naší hraniční čáry.

Ještě si pořád málo uvědomujeme, že sousedíme na západě s USA. Nevím, jak daleko je od Domažlic k břehům Ameriky. Od našich hranic je však k americkým vojákům doslova jen několik kroků. Mají leckdy své bunkry pouhých několik desítek metrů od našich hraničních kamenů. Jejich vrtulníky a letadla visí valnou část dne nad hraniční čarou a špehují směrem k nám. Jejich jeepy, vyzbrojené kulometry, najíždějí provokativně až na několik decimetrů k našim hranicím, přičemž míří ústí jejich hlavní na pohraniční hlídky. Jsou tak naivní, že ani při sebevážnějším přesvědčování vám neuvěří, že ten důstojník ve stejnokroji PS, provádějící rekognoskaci při státních hranicích, je Čech: to přece m u s í být Rus. A vzhlížejí k němu s posvátnou hrůzou v očích . . .

I tento hoch z amerických luhů a hájů, nyní v NSR, se zřejmě bál. Kolem druhé hodiny odpolední zaslechl starší hlídky svobodník Baloun a člen hlídky vojín Kacíř střelbu – a ve 14.20 byl neznámý narušitel ve stejnokroji US-ARMY zadržen. Tak přibyla na kontě amerických provokací vůči naší republice další položka.

Zbývá jen položit otázku: Co dělají chlapci z Texasu u Domažlic a u Volar? Co tam mají pohledávat? Čemu slouží jejich přítomnost? Míru? RKK

Časopis Československý voják - 1959

